

*Žilinský samosprávny kraj
Ing. Dana Weichselgärtner, PhD.
riaditeľka odboru školstva*

Žilina, 30. 06. 2009

Vážení pedagógovia, milí študenti,

ak chceme získať zelenú farbu prírody a nádeje, musíme zmiešať belasú farbu neba a žltú farbu slnka, oni totiž tvoria jej základ; ak chceme zložiť pieseň, musíme jej vdýchnuť dušu prostredníctvom slov a krásu preformovať do melódie... Tak je to i s malými deťmi; ak chceme, aby z nich vyrástli múdri, šikovní a zodpovední dospelí ľudia, musíme im dať predovšetkým lásku, výchovu a vzdelanie.

Možno si to ani neuvedomujeme, ale žiakmi sme od malička. Najprv sa musíme naučiť zvládnuť prvé kroky, vysloviť prvé slová, poznávať okolitý svet. Učenie nás sprevádza ďalej a vždy je na vyššej úrovni. Aj preto postupne prejdeme od kreslených obrázkov v materskej škole cez čítanie a písanie na prvom stupni základnej školy až ku zložitejším integrálom v matematike, ku rozborom literárnych diel na hodinách slovenčiny, k filozofickým úvahám na hodinách náuky o spoločnosti či ku zložitým vzorcom chemických prvkov na chémii. Úspešne zvládneme skúšku z dospelosti – maturitu alebo záverečné skúšky a opäť máme na výber. Študovať ďalej na vysokej škole alebo sa zamestnať, avšak v oboch prípadoch sa neprestávame učiť. Nikdy nemôžeme skonštatovať, ja všetko viem, ja všetko zvládnem. Život nám totiž väčšinou vždy pripraví situácie, či už v škole, v rodine alebo v zamestnaní, ktoré nepoznáme a musíme hľadať ich najlepšie riešenie. Týmto riešeniam neskôr hovoríme skúsenosti, z ktorých sa, ako inak, opäť učíme...

Aký bol školský rok 2008/2009? Čo nové, pekné, zaujímavé, poučné, ale možno i negatívne priniesol? Na tieto otázky poznáte odpoveď najlepšie Vy sami. Myslím, že pre žiakov prvých ročníkov bol isto náročný; zvyknúť si na nový systém učenia, nové nároky, nové prostredie i kolektív nebolo jednoduché. Druháci s tretiakmi sú už starí

domáci v škole, poznajú zvyky profesorov, vedia, čo na koho platí a tieto študentské roky patria predsa k tým najkrajším, na ktoré sa spomína. Štvrtáci zavŕšili svoju misiu úspešnou záverečnou skúškou a vydali sa do sveta dospelých, v ktorom sa už musia spoliehať predovšetkým len na seba, na svoje vedomosti, na svoje skúsenosti, na svoje schopnosti.

V tomto kolobehu, ktorý sa rok čo rok opakuje a predsa je zakaždým iný, majú svoje pevné a neodmysliteľné miesto letné dvojmesačné prázdniny. Všetci potrebujeme relax, chvíle oddychu, čas zregenerovať všetky bunky nášho organizmu a leto je na to ako stvorené, nech už ho strávime na kopcoch, pri mori, na brigáde, pod stanom, na bicykli alebo len tak doma. Dôležité je, aby sme sa v dnešnom uponáhľanom svete dokázali na chvíľu zastaviť, vnímať, že nebo je ozaj blankytne modré, že voda zo studničky v lese chutí lepšie ako kola, že rozprávanie sa s blízkymi večer pri ohni je lepšie ako chatovanie na počítači, že zahrať si volejbal vonku s kamarátmi je veselšie ako sedieť pri televízore. A poznanie na konci leta, že váš kamarát Dušan má na nose pehy, že kamarátka Natálka má smiech, ako keď sa rozsypú korálky a že Peter pri jazde na bicykli zásadne falošne spieva, vám potvrdí skutočnosť, že ste sa za tie dva mesiace stali bohatšími. Bohatšími o zážitky, o nové skúsenosti i nových priateľov a netrpezlivo budete čakať na 2. september, keď sa budete môcť so všetkými spolužiakmi o svoje leto podeliť.

Úprimne vám všetkým želám nádherné prázdniny.

Ing. Dana Weichselgärtner, PhD., v. r.
riaditeľka odboru